

štva, zlasti pa banko „Slovenijo“ in njenega vodilnega ravnatelja pl. Treuenstein-a. Ta časnikarski lakomnik si je baje mislil: kakor hitro naznamim, da hočem društva napadati, podvizalo se bode vsako me podkupiti in denarja bode kakor toče. Ali zmotil se je. Ves srdit vsled tega, začel je odločneje postopati ter je svoje umazane nakane kar naravnost razodel. Poslal je namreč omenjenemu ravnatelju banke „Slovenije“ napovedano brošurico, v kateri ga pod naslovom „Slovenija“ nesramno in prav pobalinski napada — ter mu stavi ponudbo blizo tako-le: „moje brošurice je do zdaj 4000 iztisov naročenih; vsak iztis velja 30 kr.; ako mi tedaj vseh 4000 iztisov odkupite, kar znaša ravno 1200 gold., potem izdam drugo brošuro, v kateri Vas niti omenil ne bodem. Odgovorite telegrafično.“ — Ali ni to najgnusna ponudba, vredna časnikarske druhali? Ker je vodilni ravnatelj banke „Slovenije“ dovolj pameten mož, je temu sleparju tako zagodel, kakor si ni nikdar pričakoval. Objavil je namreč pismo Fachinijevo in brošuro c. k. državnemu odvetništvu na Dunaji, katero je z odlokom 10. novembra 1872. leta, št. 11.151 objavo zarad zločinstva izsilovanja (Erpressung) odstopilo c. k. kazenski sodnici. — Tako postopanje je najboljši pripomoček proti pobalinskim časnikarjem, ki bi kakor klopí radi ob škandalih živeli in čast danes temu, jutri drugemu brez vzrokov skrunili, ali pa denar izsilovali. Po tem načinu se jih najlaglje znebimo.

— (Dramatičnega društva) zadnja predstava v nedeljo je bila v prijetni opereti „Skrivnost ljubezni“ izvrstna: gospoda Meden in Nolli in pa gospodičina Rosova peli so na občno in zaslužno pohvalo. Veseli smo bili na odru zopet prvokrat letošnjo saisono videti gospodičinjo Rosovo in g. Medena. — „Nepravi a vendar pravi“ je burka brez vse vrednosti, kateri je le dobro igranje, po pravici rečemo, vseh, posebno pa še g. Kajzela, priborilo veliko smeha. Gledišče je bilo prav polno. — V pondeljek se predstavlja priljubljena „Jamska Ivanka“, izvirna spevoigra v 3 dejanjih od M. Vilharja in J. Schantelna s pomnoženim zborom gospodičin in gospodov. Nadejati se je tedaj prav zanimivega večera in tudi prav obilnega obiska ljubljanskega občinstva, ker se zbori, kakor jih v tacih igrah dramatično društvo spravi na oder, v Ljubljani nikdar ne slišijo pri operah.

— (Pobirki iz časnikov.) „Novice“, kakošnostrašansko slovniško hudodelstvo vendar na sebi nosite! Slovničar redivivus vas je v „Slov. Nar.“ že v preiskavo vzel ter za to, da na koncu lista — kar do danes še sami nismo zapazili — stoji: „Jožef Blaznikovi dedi v Ljubljani“ — vas obsodil v večni pekel „slovenske nevednosti“. Ime dedi za „Erben“ je pregreha, „dedič je pravo, prav pravo pa je „naslednik“. Vredništvo je tedaj obsojeno, vendar se, zanašaje na milost Radamanta, nadja, ker za to hudodelstvo še vedelo ni, da temveč pride le v vice, ne v pekel, ker že v adjekt. „Erb.“ se vendar le zopet prikaže ded, na priliko dedna lastina, dedno plemstvo itd. in ker naslednik, kakor g. Cigale prav piše, ni to kar „Erbe“, temveč je več, namreč „Rechtsnachfolger“. Na v v o d preučene te „Nar.“ preiskave morejo „Novice“ vendar pisalcu reči to, da — če so one le enega samega bika obvarovale gospodarju — so narodu gotovo več koristile, kakor cel tečaj „Narodov“.

— (Vprašanje na „Slov. Narod.“) Kako je to, da še akcij ne dobimo taki, ki smo že davno vse vplačali? — Zakaj se plačila uradnikov „Slov. Nar.“ ne naznanijo po sklepu občnega zbora?

En delničar.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Ustavaški tukajšnji časniki imajo zdaj sila veliko besedi za to, da bi presvitli cesar dovolil ministerstvu v prihodnji državni zbor prinesiti postavo, ki bi — nasproti deželnim ustavam — predru-gačila volitev državnih poslancev in deželnim zborom vzela pravico te volitve. Že celi teden so vsak dan napovedali ministersko sejo pod predsedstvom cesarjevim, — al Njegovo Veličanstvo še ni blagovolilo ministrom spolniti njihove želje, in vprašanje je, ali jo bode spolnilo. — Vsi deželni zbori, ki nočejo, da bi centralistična klika vničila ustavno pravico deželnih zborov, morajo očitno protestovati zoper neustavno nakano ministersko.

— Govori se, da presvitla cesarica bode letošnjo zimo stanovala v Gorici.

Ogersko. Iz Pešta. — Tudi ogersko ministerstvo pod predsedstvom Lonyay-a ne bode več dolgo živelo. V zbornici Ogerski so veliki škandali že tako navadni, da se nihče ne čudi, če pride hud ravs in ropot, — al to, kar se je 18. dne t. m. zgodilo v zbornici Peštanski, presega vse, kar se je dozdej ondi doživelo. Poslanec Černatony, ne zadovoljen z odgovorom ministra Pauler-a na interpelacijo svojo, poprime besedo in se pritožuje zoper ministerstvo, da p o n e m č u j e Ogersko; vlada ni Ogerska in nima pravice, še dalje vlada biti, kajti da si ministri hiše zidajo in grajščine kupujejo, to jim ne daje pravice Ogersko vladati. (Strašanski hrup na desni; — res je! — na levi.) Ministerstva predsednik Lonyay, bled kot zid, hoče govoriti, pa ne more. Predsednik zahteva od Černatony-a, naj jasno pové, kaj je hotel z onimi besedami reči? Černatony: Dobro! hočem povedati. Na Ogerskem sme vsak obo-gateti, vendar za ministre je to nevarno, da svet kaj napačnega ne misli. Pri nas je uboštva čedalje več, ministri pa bogati prihajajo. (Iznova strašanski hrup.) Mi-nister Lonyay ne vé družega odgovoriti, kakor to: z a n i č e v a n j e j e m o j o d g o v o r t a k e m u p o s l a n c u , č e g a r p r e t e k l e g a ž i v l j e n j a n o č e m r a z k l a d a t i . — A t u d i j e z V a s z a n i č u j e m — o d g o v o r i m u Č e r n a t o n y — t a k o k a k o r j e m i n i s t e r s t v a p r e d s e d n i k z d a j g o v o r i l , n e g o v o r i n o b e n p o š t e n č l o v e k . (Sopet grozovit hrup.) In v takem hrupu se je razšel zbor. — Sledeče dni so bile viharne raz-prave v klubu desne in leve stranke. Deakovci branijo ministra, a tako mlačno, da konec vsega tega škandala ne more drugačen biti nego ta, da Lonyay ne more ostati več minister.

Žitna cena

v Ljubljani 20. novembra 1872.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 6 fl. 20. — banaške 7 fl. 10. — turšice 4 fl. — soršice 4 fl. 20. — rži 3 fl. 70. — ječmena 3 fl. 10. — prosa 3 fl. 20. — ajde 3 fl. — ovs 2 fl. — Krompir 1 fl. 70.

Kursi na Dunaji 26. novembra.

5% metaliki 65 fl. 90 kr. Ažijo srebra 108 fl. 35 kr.
Narodno posojilo 70 fl. 10 kr. Napoleondori 8 fl. 70 kr.

Loterijne srečke:

v Gradcu } 16. nov. 1872: 75. 41. 80. 69. 17.
na Dunaji } 87. 7. 59. 1. 50.

Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 30. novembra.